

[Indenrigsministeren.]

sætte til dette Arbejde end netop alle de unge Mænd, der er fritaget for Militærtjeneste, men i øvrigt i enhver Henseende er arbejdsføre.

Det Standpunkt, jeg har givet Udtryk for med Hensyn til Kvindernes Arbejde inden for det civile Luftværn, er altsaa det — og deri er jeg selvfølgelig enig med Administrationen af det civile Luftværn —, at det er heldigt og lykkeligt, om der staaer Kvinder til Raadighed til at gaa ind i det Arbejde, som Myndigheder paa de enkelte Omraader maatte mene egner sig for Kvinderne.

I Anledning af det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Krafts Udtalelser skal jeg sige, at det maa nu engang være Rækkefølgen, at det er Staten og Statsmyndighederne, der skønner over, hvad der er Brug for paa de forskellige Omraader, og naar det er klart, saa er det lykkeligt, om alle de frivillige Kræfter, som Statsmyndighederne under Ansvar over for Rigsdagen mener der er Brug for, er til Stede. Det gælder paa alle Omraader. Rækkefølgen kan ikke være den modsatte, at de frivillige afgør Omfanget af, hvad der skal foretages, og derefter indretter Statsmyndighederne sig, men det kan der forhaabentlig heller ikke være nogen Tvivl om.

Til det ærede Medlem Hr. Martin Nielsen skal jeg sige, at der er jo allerede, edls paa Luftværnsforeningens, dels paa det civile Luftværns og dels paa enkelte Bedrífsters Initiativ skabt et Samarbejde om det civile Fabrikluftværn. Disse Spørgsmaal er allerede blevet behandlet i Maaneder og er mange Steder ført ud i en lokal Organisation. Jeg ved, at i visse Kommuner er det ogsaa saadan, at der er forhandlet mellem Kommunalbestyrelsen og Arbejdsgivere og Bedrífster om disse Forhold og tilrettelagt, hvad der i givet Tilfælde skulde ske.

Det ærede Medlem gav ved en Bemærkning Anledning til, at jeg gerne vil fremsætte Udtryk for en bestemt Tankegang, som mange i disse Dage synes at glemme, men som i og for sig er det naturlige paa dette Omraade. Der er visse Mennesker, som mener, at alt paa det her omhandlede Omraade er noget, der, om jeg saa maa sige, maa komme dalende ovenfra, med Direktiver og med Udarbejdelse i de mindste Enkeltheder. Dette gælder selvfølgelig med Hensyn til Hovedlinierne, men for en Række Omraader drejer det sig om Befolkningens sunde Fornuft. Det ærede Medlem taler f. Eks. om, hvor meget det vil koste, og jeg forstaaer, at det ærede Medlem tænker

paa Mørklægningen, dette at købe Mørklægningspapir til Vinduer o. s. v.; men her maa man huske, at det primære i denne Sag er ikke, at der skal købes Papir, men at der skal blændes af for Vinduerne, og det kan i mangfoldige Lejligheder gøres ved Tæpper eller paa anden Maade akkurat lige saa godt som med Papir. Derfor vil jeg gerne appellere til, at den enkelte gør sit, hvor han kan det, blot han tænker sig om. Det er ogsaa det, vi har appelleret til i den Pjece, som i sin Tid er udsendt til alle Husstande, og som enhver kan faa et Eksempplar af i Dag, og her er ogsaa disse smaa praktiske Vink givet.

Uden paa nogen Maade at ville attraa nogen længere Diskussion med det ærede Medlem Hr. Martin Nielsen maa jeg maaske have Lov til at sige, naar det ærede Medlem synes at være lidt aggressiv, at det vil være rigtigt at minde om, at da jeg første Gang foreslog og tog Ansvaret for Ønskeligheden af at gennemføre Foranstaltninger paa disse Omraader, mødte jeg den mest fanatiske Modstand fra det ærede Medlems Partis Side. Hvis det ærede Medlem vil læse den Tale, som det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen holdt dengang, vil det ærede Medlem sikkert føle Anledning til at sige: Ak, hvor forandret!

Endnu maa jeg maaske sige til det ærede Medlem Hr. Vanggaard i Anledning af, at han bebrejdede mig mine Udtalelser om Overlæge Fenger i Hjørring, at disse Udtalelser finder jeg i Dag i enhver Henseende rigtige; jeg finder endnu, at Overlæge Fengers Udtalelser var uforsvarlige; der taltes, som om Danmark stod over for en overhængende Fare, og jeg synes, det er glædeligt, at i den ulykkelige Tid, vi nu lever i, er der i alle Befolkningslag en rolig Værdighed over Befolkningens Optræden, som staaer i en skærende Modsætning til det, som denne Overlæges Udtalelser var Udtryk for.

Vanggaard: Jeg kan ikke se andet, end at Overlæge Fengers Udtalelser under Septemberkrisen var berettigede, og at de Foranstaltninger, han foreslog, var mindst lige saa berettigede. Ministeren henviste til, at det var, som om Overlægen troede, det hele drejede sig om Hjørring. I denne Forbindelse regner jeg det som en betydelig Frontforandring af Ministeren, naar han nu paalægger Hjørring Sygehus stærkt forøgede Omkostninger i Forhold til de betydelige Ofre og Foranstaltninger, der allerede er truffet; der skal saaledes nu anskaffes 1 000 Gasmasker i Stedet for de 100, som